

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

17. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám. (Jan 6,1-15)

Pomůcky: košík s ukrytým chlebem a šátky na zavázání očí

Milé děti, dnes jsme slyšeli o velikém zázraku, který se stal u Tiberiatského moře. Vzpomínáte si, že minulou neděli jsme v evangeliu byli na stejném místě? Co se stalo na protějším břehu, kam Pán Ježíš se svými apoštoly odjel lodkou? (*nechte reagovat děti*) Ano, na Pána Ježíše na druhém břehu, kde měl být s apoštoly sám, protože to bylo opuštěné místo, čekal velký zástup lidí, který toužil slyšet Boží slovo. A Pán Ježíš k nim mluvil a to asi dlouho, protože ti lidé pak na tom místě dostali hlad a neměli sebou dostatek jídla, aby se nasytili. Co měli v té chvíli dělat? Filip, jeden z apoštolů řekl, že mají 200 denárů. To byla částka, která představovala práci jednoho člověka po 200 dní. Tedy práce více jak půl roku. Je důležité si to představit, protože tak pochopíme, že Filip a ostatní apoštolové byli ochotni dát těch 200 denárů za jídlo pro tak veliký zástup. Ale, co myslíte děti. Stačilo by to? A byl vlastně někde obchod, kde by byla toková zásoba chleba? (*nechte reagovat děti*) Víme, že zajistit si chléb tímto způsobem, na břehu nešlo. Ježíš, aby mohl nasytit tak velký zástup k tomu potřeboval něco jiného, než jsou peníze a obchod. Potřeboval milosrdenství jednoho malého chlapce. Víte kterého? (*nechte reagovat děti*) Milosrdenství chlapce, který nesl na rozdíl od druhých zásoby jídla až na ten protější břeh a ještě byl ochotný tyto zásoby darovat Ježíši pro druhé. A díky tomu mohl Pán Ježíš udělat tak veliký zázrak. Byli bychom také tak dobří, jako tento chlapec z dnešního evangelia? Zkusme to. Ochotně se rozdělujeme s druhými o dobré věci. O jídlo, úsměv, čas apod. Tím uděláme Ježíši i bratřím kolem nás velikou radost. Můžeme si to nyní vyzkoušet. V košíku mám pro Vás něco nachystáno. Nemohu Vám to ukázat, ale když si zavážete oči šátkem, můžete si na tu věc sáhnout, anebo si k ní přivonět. (*v košíku je ukrytý chléb, ke kterému si děti mohou postupně přivonět, nebo si jej vzít do ruky*) Nyní, když jsme zjistili co je v košíku, mohli bychom se o tu věc společně rozdělit. Ale zázrak, který Ježíš udělal, také nebyl hned. Nejprve si měli lidé sednout na zem. A to nebylo jen tak. Kolik, že tam vlastně bylo mužů? (*nechte reagovat děti*) Bylo jich tam asi pět tisíc (a jistě i velké množství žen a dětí) a to chvíli trvá, než se tolik lidí usadí, aby společně mohli jíst. I my musíme tedy počkat. Vraťte se nyní zpět na mši sv. a až skončí, přijdte a rozdělíme se o chléb.